

Organ będący drugą stroną postępowania: Österreichische Datenschutzbehörde, CRIF GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarte w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ (zwanego dalej „RODO”) pojęcie „kopia” należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono fotokopię względnie faksymile lub elektroniczną kopię (elektronicznej) informacji, czy też obejmuje ono również „Abschrift”, „double” („duplicata”) lub „transcript”, zgodnie z rozumieniem tych pojęć w słownikach niemieckich, francuskich i angielskich?
- 2) Czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO, zgodnie z którym „Administrator dostarcza [...] kopię danych osobowych podlegających przetwarzaniu”, należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje ogólne prawo osoby, której dane dotyczą, do otrzymania kopii – również – całych dokumentów, w których przetwarzane są dane osobowe tej osoby, względnie do otrzymania kopii wyciągu z bazy danych, jeżeli dane osobowe są przetwarzane w takiej bazie, czy też oznacza to – jedynie – prawo osoby, której dane dotyczą, do wiernej reprodukcji danych osobowych, które podlegają udostępnieniu na podstawie art. 15 ust. 1 RODO?
- 3) Czy w przypadku odpowiedzi na pytanie drugie, że osoba, której dane dotyczą, ma jedynie prawo do wiernej reprodukcji danych osobowych, które podlegają udostępnieniu na podstawie art. 15 ust. 1 RODO, art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO należy interpretować w ten sposób, że zależnie od rodzaju przetwarzanych danych (np. w odniesieniu do diagnoz, wyników badań lub ocen wymienionych w motywie 63 lub również dokumentów związanych z egzaminem w rozumieniu wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 20 grudnia 2017 r., Nowak⁽²⁾) i wymogu przejrzystości wynikającego z art. 12 ust. 1 RODO, w poszczególnych przypadkach może być jednak konieczne udostępnienie osobie, której dane dotyczą, fragmentów tekstu lub całych dokumentów?
- 4) Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono jedynie „dane osobowe podlegające przetwarzaniu”, o których mowa w art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze?
 - a) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi przeczącej: Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że odnosi się ono ponadto jedynie do informacji określonych w art. 15 ust. 1 lit. a)-h) RODO?
 - b) W razie udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi również na pytanie czwarte lit. a): Czy pojęcie „informacje”, które zgodnie z art. 15 ust. 3 zdanie trzecie RODO należy przekazać osobie, której dane dotyczą, „powszechnie stosowaną drogą elektroniczną”, gdy zwraca się ona o te informacje drogą elektroniczną i „jeżeli nie zaznaczy inaczej”, należy interpretować w ten sposób, że oprócz „danych osobowych podlegających przetwarzaniu” i oprócz informacji określonych w art. 15 ust. 1 lit. a)-h) RODO, oznacza ono na przykład powiązane metadane?

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. z 2016, L 119 s. 1).

⁽²⁾ C 434/16, EU:C:2017:994.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 11 sierpnia 2021 r. – Eircom Limited / Commission for Communications Regulation

(Sprawa C-494/21)

(2021/C 431/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Eircom Limited

Druga strona postępowania: Commission for Communications Regulation

Przy udziale: Vodafone Ireland Limited, Three Ireland (Hutchinson) Limited, Three Ireland Services (Hutchinson) Limited

Pytania prejudycjalne

Czy w okolicznościach, w których:

- 1) rynek telekomunikacyjny został zliberalizowany i działa na nim wielu dostawców usług telekomunikacyjnych;
- 2) jeden dostawca usług (zwany dalej „dostawcą usługi powszechnej”) został wybrany przez krajowy organ regulacyjny do wykonywania obowiązków świadczenia usługi powszechnej;
- 3) krajowy organ regulacyjny ustalił, że istnieje dodatni koszt netto związany z realizacją obowiązków świadczenia usługi powszechnej (zwany dalej „kosztem netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej”); oraz
- 4) krajowy organ regulacyjny ustalił, że koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej jest istotny w porównaniu z kosztami administracyjnymi ustanowienia mechanizmu podziału kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej między uczestników rynku;

jeżeli krajowy organ regulacyjny jest zobowiązany, na mocy ciążących na nim obowiązków wynikających z dyrektywy 2002/22⁽¹⁾, do zbadania, czy koszt netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej jest nadmierny w świetle zdolności dostawcy usługi powszechnej do jego poniesienia, zważywszy na wszystkie charakterystyczne cechy dostawcy usługi powszechnej, w szczególności jakość jego urządzeń, jego sytuację gospodarczą i finansową, jak również jego udział w rynku (o czym mowa w pkt 42 wyroku Base), to czy ów krajowy organ regulacyjny może na podstawie mających zastosowanie dyrektyw dokonać tej oceny, uwzględniając wyłącznie charakterystyczne cechy/sytuację dostawcy usługi powszechnej, czy też jest on zobowiązany do zbadania charakterystycznych cech/sytuacji tego dostawcy względem jego konkurentów na odnośnym rynku?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Erfurt (Niemcy) w dniu 18 sierpnia 2021 r. – UM / Daimler AG

(Sprawa C-506/21)

(2021/C 431/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Erfurt

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: UM

Strona pozwana: Daimler AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18 ust. 1, art. 26 ust. 1 i art. 46 dyrektywy 2007/46/WE⁽¹⁾ w związku z art. 4, 5 i 13 rozporządzenia (WE) nr 715/2007⁽²⁾ mają również na celu ochronę interesów indywidualnych nabywców pojazdów silnikowych i ich majątku? Czy obejmuje to również interes indywidualnego nabywcy w tym, aby nie nabyć pojazdu, który nie spełnia wymogów prawa Unii, w szczególności, aby nie nabyć pojazdu, który jest wyposażony w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności i podstawowe prawa europejskie oraz własne prawa natury wymagają, aby nabywcy pojazdu przysługiwało cywilnoprawne roszczenie odszkodowawcze wobec producenta pojazdu w przypadku każdego zawinionego – wynikającego z niedbalstwa lub z winy umyślnej – działania tego producenta polegającego na wprowadzeniu do obrotu pojazdu wyposażonego w zabronione urządzenie ograniczające skuteczność działania, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?